

Szanowny Panie Profesorze!
Drogi Jubilacie!
*O Captain, my Captain!*¹

Jesteśmy niezmiernie rade, że mogliśmy i nadal możemy przy Panu Profesorze dorastać i naukowo się rozwijać. Możemy śmiało powiedzieć, iż jest Pan Profesor dla nas mistrzem, autorytetem i wzorem.

Był i jest Pan Profesor naszym opiekunem naukowym od wielu już lat; najpierw jako studentek-magistrantek, później doktorantek, a w końcu adiunktek. Przez wszystkie te lata Pan Profesor dał się nam poznać jako troskliwy opiekun, pełen pasji nauczyciel, a także naukowiec o szerokich zainteresowaniach.

Zaznaczył Pan swoją obecność w różnych obszarach językoznawstwa rozpoczynając od fonetyki i fonologii, przez psycholingwistykę, aż po eko- i reolingwistykę i jesteśmy przekonane, że w tym zakresie należy wciąż oczekiwać niespodzianek. Warto tym samym podkreślić odwagę Jubilata, który nie boi się schodzić z utartych szlaków i podejmuje coraz to nowe wyzwania naukowe często poza obowiązującym głównym nurtem.

Choć z wykształcenia jest Pan Profesor anglistą, absolwentem pierwszego historycznego rocznika filologii angielskiej (1971) utworzonej przez Pana Profesora Jacka Fisiaka, zawsze podkreśla Pan równorzędność języka ojczystego i dba o jego równy status z językami nierodzimymi, promując badania w zakresie ekolingwistyki oraz publikacje w języku polskim. Za tę odwagę i niezależność naukową darzymy Pana Profesora szczególnym uznaniem.

Z własnego doświadczenia wiemy, że z wielką życzliwością kształci Pan swoich wychowanków, pomagając im przechodzić przez kolejne etapy kariery academic-

---

¹ Tytuł wiersza Walta Whitmana pt. „O Captain, my Captain”, który został napisany z myślą o Abrahamie Lincolnie, ale tu przytaczamy go ze względu na główną postać z filmu *Stowarzyszenie Umarłych Poetów*, Johna Keatinga – nauczyciela poezji. Jest to nasz hołd dla Szanownego Jubilata jako nauczyciela, który zaszczerpał i ciągle zaszczerpa zamilowanie do poszukiwań.

kiej. Szczególnie doceniamy fakt, że mobilizuje Pan Profesor do działania, dbając o to, by badania naukowe wszystkich swoich podopiecznych współgrały z ich zainteresowaniami. Doceniamy również dużą swobodę, którą pozostawia Pan Profesor młodym adeptom nauki, jednocześnie oferując dyskretne wsparcie i pomoc oraz zachęcając do własnych poszukiwań.

Bardzo wyraźnie widzimy, iż w swojej pracy dydaktycznej realizuje Pan Profesor postulatory Sokratesa, który uważał, iż rolą nauczyciela nie jest pouczanie czy nauczanie, lecz tylko pomoc w wydobyciu wiedzy, za pomocą pytań, czy refleksji. Myśl tę odzwierciedla motto Pana Profesora jako nauczyciela akademickiego: *All education is self-education!*

Nie wszyscy wiedzą, że naukowa pasja, jak też ciężka, systematyczna i pełna oddania praca naszego Jubilata, trwa już ponad 45 lat, a zaowocowała nie tylko licznymi publikacjami, wypromowanymi licencjatami, magistrantami i doktorantami, ale też otwarciem ponad 15 lat temu pionierskiej, stworzonej od podstaw przez naszego Jubilata jednostki dydaktyczno-naukowej – Katedry Ekokomunikacji na Wydziale Neofilologii UAM.

Katedra ta wykształciła już ponad 220 magistrów, którzy z powodzeniem odnajdują się w zawodowej rzeczywistości. Program dwuletnich studiów magisterskich w Katedrze Ekokomunikacji, jak również jego realizacja, mają, co bardzo ważne, istotny wymiar praktyczny i pozwalają absolwentom na zdobycie umiejętności poszukiwanych na rynku pracy. Sam Jubilat natomiast nie pozostaje obojętny na dalsze losy swoich wychowanków i z zainteresowaniem śledzi rozwój ich kariery zawodowej.

Jubileusz 70-lecia Pana Profesora zbiega się zatem nie tylko z jubileuszem 45-lecia pracy naukowo-dydaktycznej, lecz także z jubileuszem 15-lecia istnienia Katedry Ekokomunikacji UAM.

Zgodnie z dobrą tradycją akademicką, z okazji tego niecodziennego Jubileuszu powstał niniejszy tom *Scripta Neophilologica Posnaniensia*, czasopisma, które jubilat założył w 80 rocznicę powstania Uniwersytetu Poznańskiego i który mamy zaszczyt i przyjemność poświęcić w całości naszemu drogiemu Panu Profesorowi Stanisławowi Puppłowi. Przyjaciele i przyjaciółki, koledzy i koleżanki oraz doktoranci i doktorantki Jubilata, postanowili uhonorować Pana Profesora i tym samym wyrazić szacunek dla Jego osiągnięć. Znalazły się w nim przede wszystkim artykuły poświęcone językoznawstwu, literaturoznawstwu, kulturoznawstwu, nie zabrakło jednak wkładu z innych dziedzin, które wnoszą inne ciekawe perspektywy badawcze. Jednym słowem cała gama interdyscyplinarnej różnorodności naukowej, tak bardzo przez Pana Profesora doceniana.

Tym samym, chciałybyśmy złożyć Panu Profesorowi najserdeczniejsze życzenia niegasnącej inspiracji, trwałego zdrowia, należnego uznania w środowisku oraz realizacji wciąż to nowych wyzwań. Z okazji Pana Jubileuszu, STO LAT Panie Profesorze!

---

* * *

Z tego miejsca, chcielibyśmy podziękować wszystkim autorom za bezcenny wkład w powstanie tego obszernego i interdyscyplinarnego tomu. Odrębne słowa podziękowania pragniemy skierować do wielu osób, które zechciały umieścić swoje nazwiska w Tabula Gratulatoria i tym samym podkreślić swoją łączność z Szanownym Jubilatą. Składamy również najserdeczniejsze wyrazy wdzięczności Jego Magnificencji Rektorowi Uniwersytetu im. Adama Mickiewicza w Poznaniu, Panu Profesorowi Andrzejowi Lesickiemu oraz Pani Dziekan Wydziału Neofilologii UAM, Pani Profesor Aldonie Sopacie, za wsparcie finansowe publikacji tego tomu.

dr Marta Koszko
dr Kinga Kowalewska
prof. UAM dr hab. Joanna Puppel
dr Emilia Wąsikiewicz-Firlej
mgr Elwira Wilczyńska